

TIDSRØVER

Tidstanke

For nogle år siden var der en hel masse mystiske tyverier rundt omkring i hele Danmark. Banker, supermarkeder, smykkeforretninger, tøjbutikker – alle mulige forskellige steder. Og alle steder fortalte man den samme historie: En dag var det pludseligt som om, der blæste en vind gennem lokalet.... og bagefter var alle pengene i kassen væk! Politiet havde kun ét spor at gå efter – tyven efterlod altid et lille visitkort, hvor der stod: "Bedre held næste gang! Hilsen, Tidsrøveren!"

På øen Amager i København bor en dreng som hedder Malthe. Malthe bor med sin familie i en lejlighed med udsigt over et meget stort naturområde, som hedder Amager Fælled. Malthe har naturligvis hørt folk snakke om de mystiske røverier, og han har også set noget om dem i nyhederne i fjernsynet, men selv om han tænker rigtig meget over, hvordan det kan lade sig gøre, kan han naturligvis heller ikke finde løsningen.

Tidsrøver

I en villa på den anden side af vejen fra Malthes lejlighed, bor gamle Hr. Sørensen. Hr. Sørensen har vist været en eller anden slags professor, men nu er han pensionist. Her Sørensen og Malthe er venner, for hver dag går Malthe tur på Amager Fælled med sin hund Charlie, og Hr. Sørensen spadserer også de fleste dage en tur. Og så er det tit sådan, at de mødes og følges ad. Og så taler de sammen, og de taler næsten altid om tid, for det er noget de begge synes er spændende. Hr. Sørensen ved også mange sjove ting om tid. Det er f. eks. hr. Sørensen, som engang har fortalt Malthe, at klokken ikke er det samme samtidigt alle steder Danmark. I virkeligheden er der helt op til 15 minutters forskel mellem nogle steder. Vi har bare vedtaget, at klokken er det samme alle steder, fordi det andet er alt for besværligt.

Hr. Sørensen har også fortalt Malthe, at hvis man går op i toppen af et meget højt hus, går tiden en lille bitte smule hurtigere end nede ved jorden. Det er ikke noget man mærker, og man kan næsten ikke måle det. Men det er nu meget sjovt at tænke på, synes Malthe. Og den slags ting går Malthe tit og tænker på.

Bell Dreams

Malthe kommer altid hjem fra skole på nøjagtig samme tidspunkt hver dag. Nemlig kl. kvart over tre. Det første han gør, er at smøre sig et par madder, som han spiser ude i køkkenet mens han læser i en tegneserie. Og bagefter går han en tur på Amager Fælled med sin hund Charlie. Malthe kan i det hele taget godt lide at gøre de samme ting på samme tid hver dag. Man kan sådan set godt sige, at Malthe er meget optaget af tid.

Men tid er også noget pudsigt noget, for tiden går og går og går og går... og for det meste opdager vi det slet ikke! Jeg kan f.eks. sige "NU!" Men lige så snart jeg har sagt det, er det allerede forbi, og så er det ikke "nu" længere...

Tiden går

En dag kommer Malthe hjem fra skole som han plejer kl. kvart over tre. Han spiser sine madder, og tyve minutter senere står Charlie klar ved hoveddøren, for Charlie er en klog hund, og han ved, at nu skal de gå tur på Amager Fælled.

Nogle steder er Amager Fælled som en jungle – en urskov – af ukrudt og buske og planter og

træer. Og det er lige præcis disse steder, Malthe og Charlie kan lide at gå tur. De leger altid tagfat: Charlie får lov til at løbe lige, hvor han vil, og så gælder det for Malthe om at følge med.

Men i dag, bedst som de leger tagfat, standser Charlie op. Han snuser i luften og han stikker snuden helt ned i jorden og snuser. Han løber et par gange rundt om sig selv, og så farer han af sted med fuld fart. Malthe har aldrig set Charlie løbe så hurtigt! Han prøver at kalde ham til sig, men Charlie ænsrer ham ikke, han galoperer bare videre. Malthe løber efter ham, men han kan slet ikke følge med. Han slår grene til side med armene. Han springer over planter og vandpytter.

Pludselig snubler han over en træstub og falder. Men så er det, at der sker noget meget, meget mærkeligt. Malthe slår sig ikke. Det er som om, jorden giver efter for ham. Han ryger lige igennem mos og græs og planter. Og så falder han ned ad en kulsort skakt.

Han rutsjer og ruller af sted, og det føles som en uendelighed, men i virkeligheden varer det måske bare et minut eller to – eller måske bare nogle få sekunder. Så rammer han noget hårdt.

Han sidder og sunder sig et øjeblik. Så finder han sin mobiltelefon frem. Den kan lyse lidt op. I lyset fra telefonen kan Malthe se, at det hårde, han ramte, er en lille dør. Han vrider sig rundt og lyser op ad skakten. Der er en stige hele vejen op til overfladen. Han skal lige til at vende sig helt om og klatre op ad stigen - meeen - han er alligevel for nysgerrig.

Han prøver håndtaget. Døren er ikke låst. Den glider op, og Knirke træder ind et stort rum. Der er ikke ret højt til loftet. En enkelt el-pære hænger fra loftet og lyser op. I det ene hjørne er et skab, med et stort spejl i lågen. På alle væggene er der hylder. Malthe går hen og kigger på den ene hylde og den næste og den næste... De er alle fyldt med stakke af pengesedler!

Knitrense kash

Så opdager Malthe, at der mellem to af hylderne er en smal dør. Først bliver han bange. Hvad nu hvis der er nogen på den anden side?! Men så tænker han, at hvis der er, så har vedkommende helt sikkert hørt ham, da han rutsjede ned ad skakten.

Han åbner han døren. Der er ikke nogen. Dette rum er meget mindre end det første rum. I et hjørne står et lille beskidt køleskab. Der er to taburetter og et lille bord. På bordet er en computer og nogle store bunker papirer. Malthe kigger på de øverste sider, men han forstår ikke rigtig, hvad det handler om. Bortset fra, at han synes, at det ser ud til at have et eller andet med tid og lysets hastighed at gøre.

Irsk tid

Nu skal jeg prøve at forklare noget, som jeg ikke engang selv forstår! Så du skal være lidt tålmodig! Tid har ikke kun noget at gøre med, hvad klokken er eller hvornår man skal spise eller om det er sommer eller vinter eller hvornår, du man skal op om morgenen. Tid har også noget med lysets hastighed at gøre. Altså hvor hurtigt lys bevæger sig. Lys bevæger sig med 300.000 km i sekundet. Vi mennesker kender intet som kan bevæge sig så hurtigt som lys! Og det bevæger sig altid med nøjagtig samme fart! Så man kan også bruge lys til at måle tid.

Jeg kan give dig et eksempel på hvordan tid og lysets hastighed hænger sammen: Forestil dig, at jeg bygger en rumraket, som kan flyve lige så hurtigt som lys. Og forestil dig så, at jeg flyver af sted ud i verdensrummet, og at jeg først vender tilbage til Jorden om 150.000 år! Så vil jeg selv kun være blevet 25 år ældre – fordi jeg flyver så hurtigt!

Måske kan du forstå det – jeg kan ikke – men sådan er det bare!

Lys tid

Nå men tilbage til Malthe... Du husker nok, at han står og kigger på papirerne i det lille rum. Men nu begynder han at tænke på, at han nok skal se at komme væk, inden der kommer nogen. Men det er allerede for sent!

Han hører ligesom et vindpust, og så er der en eller anden, som bevæger sig i det store rum. Døren står lidt på klem, og Malthe kigger forsigtigt ud gennem revnen. En mand står med ryggen til ham. Han har en mærkelig dragt på. Det ligner nærmest en rumdragt. På ryggen har han noget, som ligner en lille raketmotor. Manden tager hjelmen af og stiller den på gulvet. Så lyner han dragten ned, krænger den af og træder ud af den. Han samler en sportstaske op fra gulvet og går hen til en af hylderne. Han lyner tasken op og begynder at tage bundter af pengesedler op af den og stable dem sirligt på hylden. Imens fløjter han lidt for sig selv.

Pludseligt standser han op. Han kigger ikke i retning mod Malthe. Han kigger faktisk direkte på lågen i skabet i hjørnet. "Nå, det er dig, der er hernede", siger han. "Ja, du behøver ikke at se så forbavset ud. Jeg kan se dig i spejlet!"

Malthes blod fryser til is! Det er som om, tiden står fuldstændig stille! Den stemme kender han. Det er Hr. Sørensen!

Tiden går i stå

Hr. Sørensen peger hen over hovedet på Malthe, og Malthe forstår, at han skal blive i det lille rum. Hr. Sørensen åbner døren og går ind til Malthe. Han peger på en af taburetterne, og Malthe sætter sig på den. Hr. Sørensen åbner det lille køleskab og tager en sodavand ud, knapper den op og giver den til Malthe. Han sætter sig på den anden taburet, og så begynder han at fortælle.

Lige siden han var Malthes alder, havde hr. Sørensen været fascineret af tid. Da han blev gammel nok til at studere, og han begyndte at forstå sammenhængen mellem tid og lysets hastighed, begyndte han at tænke på, om det kunne lade sig gøre at bygge en maskine, som kunne flyve lige så hurtigt som lys. Og til sidst var det lykkedes for ham – eller det vil sige ikke helt. For hans tidsdragt kunne ikke flyve lige så hurtigt som lys, men det kunne flyve så hurtigt, at hver gang hr. Sørensen fløj i en time, var der kun gået ti minutter for ham selv. Så det var en slags tidsmaskine! Og så var det, at han var begyndt på tyverierne. I starten var det nærmest bare for sjov. Han ville bare se, om det overhovedet kunne lade sig gøre. Men da han fandt ud af, hvor let det var, kunne han slet ikke holde op igen!

Tyven

Mens hr. Sørensen fortæller om tyverierne, sidder han og vrider sine hænder og kigger stift ned på sine fødder og på gulvet. Det er helt tydeligt, at han skammer sig over at fortælle sin ven Malthe om tyverierne. Han synes, det er pinligt! Han skammer sig så meget og kigger så meget ned på gulvet, at han slet ikke opdager, at Malthe lister ud af rummet. Tidsdragten ligger, hvor hr. Sørensen har efterladt den, midt på gulvet i det store rum. Malthe tager den på så stille og så hurtigt han kan. Den ser ud til at være nem at betjene. Der er bare en knap på det ene håndtag. Han går hen til skakten. Han når lige at se hr. Sørensen komme ud af det lille rum, og så trykker han på knappen.

Malthe suser op ad skakten - op til Amager Fælled og op over alle træerne. Alle planter og dyr er trukket helt ud af facon som en slags gummiagtige tegneseriefignurer. En mand løber af sted på en af stierne, men han ser ud som om han er frosset fast i samme stilling, og også han ligner en langtrukket tegneseriefignur, fordi Malthe flyver så hurtigt.

Tidsdragten ER nem at betjene. Malthe skal bare sørge for at holde knappen nede. Det er sjovt at

flyve så hurtigt! Malthe flyver lidt rundt over Amager Fælled. Så flyver han til Rom i Italien. Det tager fem-seks sekunder, så er han tilbage over Amager Fælled! Så flyver han hele vejen til Nordpolen og ser sig lidt omkring inden han flyver tilbage. Det tager tre-fire minutter! Det er så sjovt at flyve, at Malthe glemmer alt om tid!

Tiden gik videre

Pludselig får Malthe øje på en han kender. Charlie snuser rundt og leder efter ham. Et øjeblik glemmer Malthe, at han flyver af sted med høj fart. Han vinker til Charlie. Det skulle han ikke have gjort. Pludselig kan han slet ikke styre noget som helst! Han hvirvler rundt som et hjul og kan slet ikke selv bestemme, hvor han flyver hen! Han ryger ind i toppen af et højt træ og vikler sig ind i grenene. Raketmotoren går i stå. Malthe bliver hængende et øjeblik, og så dumper han ned til den næste store gren og den næste og den næste, og til sidst falder han tungt som en sæk kartofler ned på jorden. Han triller en halv omgang og ligger livløs på ryggen.

Malthe vågner ved, at tidsdragtsens hjelm bevæger sig underligt til den ene side med regelmæssige stød. Han åbner forsigtigt det ene øje på klem. Det er Charlie, der skubber til hjelmen med snuden for at vække ham. Malthe rejser sig. Han mærker efter. Utroligt nok er han ikke kommet til skade. Han tager hjelmen af og stiller den på jorden. Han lyner dragten ned, krænger den af og træder ud af den. Han bevæger arme og ben en ekstra gang og ruller lidt med hovedet, for at være helt sikker på, at han ikke er kommet til skade, og så løber han og Charlie hjem.

Malthes forældre er kommet hjem fra arbejde, og han fortæller dem hele historien. Men de forstår overhovedet ikke, hvad han snakker om. Og så fortæller han hele historien igen. Når han er færdig, kigger hans forældre på hinanden et stykke tid. Så kigger de på Malthe. Og så siger de nærmest i munden på hinanden: "Hr. Sørensen?! Da ikke søde, gamle hr. Sørensen på den anden side af vejen?!"

"Jo", siger Malthe.

Og så ringer hans forældre efter politiet, og Malthe fortæller hele historien én gang til. Og så – endelig – går de over vejen, over til hr. Sørensens hus. Døren står er åben, men hr. Sørensen er der ikke.

Så kører de med udrykning ud på Amager Fælled hen til det sted, hvor Malthe efterlod tidsdragten. Men den er væk.

Malthe kan ikke finde tilbage til den underjordiske hule, men det kan Charlie. Han snuser sig frem, og så klatrer de en efter en ned ad stigen.

Alle hylderne er tomme. Pengene er væk. I det lille rum er bordet tomt – computeren er væk, papirerne er væk. Men på spejlet i lågen på skabet i det store rum er der klistret et lille visitkort, hvor der står: "Bedre held næste gang! Hilsen, Tidsrøveren!"

Slut!

